

Nagyapám emlékére

Köszönetnyilvánítás

Először is szeretném megköszönni neked, kedves olvasó, hogy kezében tartod a verseskötetemet, hiszen ez neked is szól. Bár nem regény, remélem, azért a sorok közt átjön minden gondolatom és érzelmem a számodra.

Szeretném megköszönni Dvariecki Bálintnak, aki nélkül nem sikerült volna az álom valóra váltása.

Köszönöm még Sky S. T. írónőnek, aki biztatott, és jónak tartotta a műveimet. Lexie King írónőnek a barátságát és támogatását. Rebecca Reed írónőnek, Farkas Anett írónőnek a barátságot és a biztatást.

Szüleimnek, akik mindig mellettem álltak. Nagyapámnak, aki mindig biztatott és hitt bennem. Nélküle ez a kötet nem született volna meg.

Kiskutyámnak, aki vagy türelmes volt velem vagy nem, de mikor írtam, azt azért hagyta.

És mindenkinek, akik nélkül ezek a versek nem születtek volna meg.

Sötét lélek

Bánatom írom soraimba vésve,
Szúrást érzek hátam közepébe'.
Állom az ütések, melyek
Sárba tiporják a lelkeimet.

Kit igaz barátoknak hittem,
Ma már elveszett.
Bánatom írom soraimba vésve,
A szívem lábad előtt hever kitépve.

Nézz a szemembe és mondd meg,
Most mit láatsz benne őszintén.
Látod a lángot, mely most
Szénné éget el elevenen?

Nézz a szemembe és mondd meg,
Miért hazudtál te is énnekem?
Mit ártottam neked,
mivel bántottalak meg?

Bánatom írom soraimba vésve,
Mert elhagyott ő is,
Ki szerelmet hazudott örökre.
Bánatom írom, soraim zárom,
Véres szívemet lábaid előtt hátrahagyom.

Trianoni emlékvers

Eljött a gyásznak napja,
Szívek darabra hullnak.
Mert, ami egykor volt,
Ma már csak emlék.

Több mint száz év telt el
Sőt eltelhet még ezer év,
Akkor is gyászol a nép,
Mert Trianon megtörtént.

Ami egyszer megtörtént
Az el is múlik tán egyszer,
De a magyar ember szíve
Örökre gyászba borult már.

Eltelhet még ezer év így,
Hogy egy nemzet emlékezik.
Fájó szívvel, szomorúan
A múlt szomorú mesét mesél.

De eljön a nap majd egyszer,
Amikor örömnünnep lesz e nap.
Mert, ami régen megtörtént,
Eltörli az új nemzedék.

Szememben könnyek

Könnyes szemmel emlékszem egy régi szép emlékre,
Melyben fogta kezemet egy angyal, melynek szeme
Olyan volt, mintha egy földöntúli fény ragyogna benne.
Tele volt szeretettel s békességgel, reménnyel.

De ez az angyal olyan gyorsan eltűnt,
Hogy azt sem tudtam, hogy ez a valóság
Vagy csak egy vágyálom talán,
Bár a szívem azt súgja, még mindig itt van.